alb și negru

ÎN VACANȚĂ !

Vacanța totală în... activitatea sportivă din orașul Focșani – pe care o criticam în rubrica noastră din 5 august – pare să se apropie de sfîrșit. Aflăm cu bucurie că de-atunci au fost organizate interesante întreceri de atletism și fotbal, că lucrările de amenajare a ștrandului au fost urgentate și acum cîteva zile tinerii focșeneni au reînceput să practice înotul. Poate că ar fi practicat și săriturile, dar trambulina elastică s-a... rupt numai după două zile (!?).

Așadar, unii s-au întors din „vacanță" și s-au apucat de treabă Mai bine mai tîrziu... Dar, ce facem cu cei care nici nu se gîndesc să pună punct prelungitei lor... odihne ? Pentru că, la Focșani, încă nici vorbă de ceva meciuri de volei, handbal, baschet sau gale de box.

Noi nu mai zicem nimic. Poate vor spune ceva – în sfîrșit – tovarășii din conducerea Consiliului orășenesc pentru educație fizică și sport. Sau, sînt și ei într-o astfel de „vacanță" ?

PROGRAME ÎN LOC DE... BILETE DE INTRARE (!?)

Am mai scris la rubrica noastră despre unele farse cu programe vîndute în diferite orașe la prețuri mult mai consistente decît... conținutul lor. În majoritatea cazurilor s-au luat măsuri. Dar, nu peste tot ! Ca de exemplu la Tg. Mureș...

Mai mult, aici s-a sărit și mai grosolan peste cal (a se citi „normele financiare"). La ultimele jocuri de verificare ale echipei A.S.A. Tg. Mureș programul (patru păginuțe cît fila de calendar) a ținut loc (!?) de bilet de intrare și s-a vîndut cu... 7 lei.

Mai mulți cititori ne întreabă cum sînt contabilizate aceste fonduri și de ce nu se vînd bilete de intrare la stadion, ci programe (cum a fost, de exemplu, la meciul amical A.S.A. Tg. Mureș – Universitatea Craiova). Le vom răspunde imediat cum vom primi răspunsul forurilor superioare din Tg. Mureș în urma anchetei pe care – sperăm – o vor întreprinde cît mai urgent !

HALAL APROVIZIONARE...

Se spune că de mai multă vreme amatorii de sport din regiunea Maramureș vizitează deseori Oradea, Clujul și alte orașe mai mult sau mai puțin apropiate. Credeți poate că pentru a susține diferite întîlniri de atletism, baschet, box sau lupte ? Nicidecum !

Deplasările – tot mai frecvente – au cu totul alt scop. Merg oamenii la Cluj și Oradea să cumpere... mingi de fotbal și handbal, pentru că în nici unul din magazinele regiunii nu găsești – să dai cu tunul – o astfel de minge. Să fim însă drepți. Nu se duc amatorii de sport pînă la Cluj sau Oradea numai pentru mingi de fotbal și handbal. Dacă tot ajung acolo, cumpără și tricouri pentru echipele feminine. Pentru că nici tricouri nu găsești, oricît ai căuta, în magazinele maramureșene.

Frumoasă aprovizionare. Și or fi vrînd gestionarii respectivi să-și îndeplinească și planul de vînzare ?

Rubrică redactată de VALERIU CHIOSE și DAN GÂRLEȘTEANU după scrisorile corespondenților noștri

Zece zile în Deltă

Itinerarii studențești de vacanță

Tulcea, ora 14. Un ultim șuierat de sirenă și vasul special cu cei 128 de studenți și studente a ridicat ancora. Direcția — pitoreasca Deltă. Sînt prezenți pe vas tineri și tinere din Brașov și Oradea, din Cluj și București, din Timișoara și Iași, din toate centrele universitare. Studenți fruntași la învățătură, în activitatea sportivă, în cea obștească. Pentru strădaniile lor de-a lungul anului universitar, li s-a oferit prilejul să petreacă 10 zile în împărăția stufului și sălciilor, pelicanilor și sturionilor. 10 zile de neuitat !

★

De aici, de la poarta Deltei, vasul înaintează lin, legănat cînd și cînd de valurile Dunării. Acordeoanele, chitarele, magnetofoanele sînt la mare preț. În cabine, pe punte, pretutindeni numai cîntec și voie bună. Viorica Horhat, *studentă la* Institutul *pedagogic din* Oradea, *descifrează o nouă partitură.* Consultant *muzical — colegul ei* Emil Teodorescu. *În așteptarea primului contact cu frumusețile Deltei, soții* Constantin și Doina Chelbea, *viitori medici (el internist, ea pediatru, amîndoi în anul VI) răsfoiesc un album cu fauna și flora acestui „uriaș amestec de apă și pămînturi abia născute", cum se exprimă, sugestiv, Geo Bogza.*

— Atenție, un far ! *Anunță cineva aflat pe puntea din față.*

Într-adevăr, în dreptul milei 34, un ochi de far sclipește neobosit, anunțînd ceatalul Sf. Gheorghe. De aici, Dunărea se bifurcă : în dreapta, brațul Sf. Gheorghe, în stînga, cel al Sulinei. Vasul studențesc a ales cea de-a doua cale.

Traseul încîntă privirile prin măreție și inedit. Iată o cabană pentru vînători și pescari sportivi. Numele ei — „Iglani". Apoi, satul de pescari Partizani, cătunul Vulturu și, mai departe, Maliucul. Este sediul stațiunii experimentale pentru cercetări în domeniul exploatării stufului. Haltă. Localitatea are cinematograf, hotel, club, bibliotecă, un șirag de blocuri de locuințe. Totul este construit pe fondul bunului gust.

Timpul este însă drămuit. Pînă seara vasul trebuie să ajungă în dreptul localității Crișan. De aici, a doua zi, cu ceamul, studenții fac o nespus de plăcută plimbare pe Dunărea veche pînă la lacul Matița. Amatorii de pescuit au pus în priză mulinetele și, înarmați cu răbdare, așteaptă prima pradă.

Sulina. *Locul unde Dunărea se înfrățește cu marea, cunoștință cu o așezare care și-a sărbătorit un mileniu de existență. Vizită pe chei, o fotografie cu... toată lumea în fața monumentalei clădiri a administrației fluviale, cîteva ore de plajă. Și ziua trece — ca celelalte — pe nesimțite.*

Din nou, îmbarcare pe ceam. Călătorie în amonte pînă la mila 8, apoi pe Dunărea veche, pînă la Davinca. Aici se consumă și prima acțiune sportivă de mare amploare : un concurs de înot *pe distanța de 50 m. Participă reprezentanții tuturor centrelor universitare.* Cîștigă Constantin Rașcov *din Cluj (supliment de prăjitură și, pe deasupra, dreptul de a inaugura seara de dans). De asemenea, are loc un concurs de tir cu arcul.*

Pentru cei mai buni trăgători — ciocolată și... Pepsi-cola.

În zori, vasul acostează în mica radă a portului Sf. Gheorghe. O zi întreagă de bălăceală și plajă, meciuri de fotbal și volei. Iar seara, ca de obicei, muzică, dans, foc de tabără și... completarea jurnalelor de călătorie. Sf. Gheorghe se bucură de o faimă deosebită în materie de pește. Numai că marii amatori de pescuit — aproape toți studenții — au înregistrat o mică decepție : succesul n-a fost cel așteptat. Un pescar mai în vîrstă, Fane Babenco, *le explică cum stau lucrurile cu peștii la ei acasă :*

— Cînd apa este liniștită, peștii stau la fund. Dar, de cum se pornește vîntul, și mai ales furtuna, lucrurile se schimbă. Iată, de ce, noi pescarii sîntem singurii care ne bucurăm cînd se strică vremea. Atunci cad la cîrlig nu numai peștii mici, ci și cei mari — sturionii, morunul și nisetrul...

De la Sf. Gheorghe înapoi, tot în amonte, pînă la intrarea în canalul Dunavăț. Drum greu, dar frumos, cu peisaje de vis, imortalizate de aparatele fotografice. Aici, reîmbarcare pe ceam. Este singurul mijloc de a călători prin acest canal, cîndva un braț al Dunării. Drum de apă umbrit de sălcii pletoase care-i poartă pe excursioniști pînă la lacul Razelm, cel mai mare din țară. Este fostul golf al Mării Negre, pe numele grecesc Halmyris. Peste tot urme a numeroase cetăți. Popas la una din ele, la Heracleea. Se spune că piatra de fundație a fost pusă în secolul al XII-lea...

Pe drumul de întoarcere către Dunavăț, o scurtă oprire în larg, în dreptul insulei Popina. Un mic rai al păsărilor, al celor din familia califarilor îndeosebi. Reintrarea pe brațul Sf. Gheorghe anunță finalul călătoriei. Nu mai rămîn decît cîteva ore pînă la Tulcea. Prilej de bilanț, de dulci reverii totodată. Totul a fost atît de frumos !

— Ce păcat că excursia s-a terminat atît de repede ! *Iată un regret exprimat la unison de toți studenții. Cu o excepție :* medicinistul Ghiță Luca *din Cluj. A fost singurul care a așteptat ca această călătorie să se încheie cît mai repede, să revină acasă. Și știți de ce ? Să-l lăsăm să ne spună :*

— Sînt nerăbdător să-i văd la antrenamente pe fotbaliștii de la Universitatea, acum, înaintea campionatului. Am pus rămășag că „U" va termina campionatul în primele trei locuri. Știu, este foarte greu, dar eu, și mulți ca și mine, cred în marile posibilități ale echipei...

Nu încape nici o îndoială că la data cînd apar aceste rînduri, viitorul medic a și avut prilejul să vadă „la lucru" echipa sa favorită...

T. STAMA

„Duminici cultural-sportive"

În satele raionului Calafat, „duminicile cultural-sportive" capătă o amploare din ce în ce mai mare. Numai în luna iulie s-au desfășurat 6 asemenea acțiuni, care au cuprins întreceri la fotbal, volei, handbal, atletism, ciclism, numeroase jocuri distractive. În aceste întreceri au fost angrenați peste 1 500 de tineri și tinere, iubitori ai sportului. Cele mai atractive „duminici cultural-sportive" au fost organizate în comunele Gîrla Mare, Unirea și Verbița.

I. ZAHARIA-coresp.

A intrat în tradiție ca pe meleagurile raionului Rm. Vîlcea să se organizeze, la sfîrșit de săptămînă, interesante „duminici cultural-sportive". O astfel de manifestare a avut loc recent în Bălcești. Tinerii din comună și din localitățile învecinate, mesageri ai artei și ai sportului, au adus, cu acest prilej, un omagiu lui Nicolae Bălcescu, fiu al acestei comune.

O frumoasă „duminică cultural-sportivă" a fost organizată pe Valea Oltului la Brezoi, la care au participat sportivi și artiști amatori din satele raioanelor Rm. Vîlcea și Sibiu.

Alte acțiuni asemănătoare au mai fost organizate în Țara Loviștei (la Titești), pe Valea Lotrului (la Ciungetu), în comunele Stoiceni, Frînești, Dăiești, Băbeni etc.

COSTEA MARINOIU, coresp.

În fiecare duminică sute de tineri și vîrstnici din orașul Timișoara se îndreaptă spre rîul Timiș, unde își petrec ziua de odihnă în compania sportului. Organele și organizațiile sportive din oraș se străduiesc să asigure oamenilor muncii timișoreni cele mai bune condiții de recreare. Astfel, pe plaja de la Timiș, amatorii sportului pot practica halterele, atletismul, fotbalul, asistă la meciurile demonstrative organizate cu sportivi de la asociațiile din oraș, participă la diferite jocuri distractive.

ERNEST SZABO, coresp.

„EPISTOLARUL..."

Zilele trecute, poștașul mi-a lăsat pe birou un plic încărcat cu scrisori. Îl desfac și încerc să deslușesc expeditorul. În van. Observ că, de fapt, scrisorile nici nu-mi erau adresate mie. Era vorba de corespondența unor prieteni. Cînd să conchid că era la mijloc o farsă sau o greșeală, dau peste o mică notă strecurată în maldărul scrisorilor. Citesc: **„Un modest cadou de la doi admiratori și buni prieteni, Costică și Nae. Lectură plăcută".** Ce i-o fi determinat pe autorii misivelor să-mi trimită corespondența lor ? Ce vor ? Să le compun un roman epistolar ? Și-apoi, cine sînt ei ? Mister !

Mînat de curiozitate, suflec mînecile și mă așez la lucru. Sortez epistolele după „adrisant" (Costică și Nae) și după data pe care o purtau în colțul de sus, din dreapta. Încep lectura. Trebuie să precizez că scrisorile semnate „Costică" proveneau din Otopeni, iar cele cu semnătura lui Nae, din Bran.

Încep cu prima scrisoare din teancul lui Costică.

„Dragă Nae (urmează cîteva fraze a căror semnificație o cunosc numai cei doi și pe care nu le mai redau) **...Presimt că destinul ne va apropia din nou. Și cred că, chiar la voi la Bran. Ei, ce zici ? Iarăși colegi de echipă ! Dar de ce să anticipez ? Poate că nu e decît o presimțire înșelătoare. În orice caz, Moira mi-a dat unele indicii. A smuls din rădăcini gardul care înconjura terenul nostru de fotbal și a trasat niște poteci și drumuri de căruțe peste el... Scrie-mi dacă, mutîndu-mă acolo, am loc în echipă. Știi cum joc".** Etc.

Întrerup lectura acestei prime scrisori și caut răspunsul lui Nae. Trec peste intimități și ajung la problemă.

...„Mi-ai luat-o înainte. Cred că destinul ne va întîlni tot la Otopeni. „Branul" nostru se află la... strîmtoare. Ieri noapte un individ a distrus barele porților și a arat careurile de 16 m. Oricum, voi stați mai bine"...

Următoarea scrisoare din Otopeni :

„Dragă Nae, puneți la loc barele și nivelați terenul. La noi au apărut și alte semne rele : au fost demolate vestiarele, s-au inaugurat drumul de căruțe și potecile. Venim echipați de-acasă la meci, unde driblăm caii și pasăm trecătorilor. Dacă nu intervine ceva mai grav la voi, cheamă-mă"...

Îmi mai arunc privirea peste o scrisoare, în care Nae exulta :

„Costică, am făcut cum ne-ai sugerat și „Branul" a triumfat". Apoi răsfoiesc alte cîteva scrisori, fără prea multe fapte demne de luat în seamă, și ajung la aceasta, tot din Bran :

„Costică, lasă jos bagajele. Individul de care îți vorbeam ne-a întors gazonul cu rădăcinile în sus. Am aflat și cîteva lucruri interesante : cetățeanul susține că terenul este proprietatea lui. Sfatul popular a acceptat să i-l returneze, cu condiția să amenajeze altul pe un loc viran. L-a nivelat, dar e impracticabil, fiind plin de pietroaie de diverse mărimi. De aici, o înverșunată „luptă de hîrtii" între organul administrativ și cetățeanul cu pricina. Sfatul popular regional Brașov, luat ca arbitru, trimite adrese prin care anunță că a luat cunoștință de această „Batrahomiomahie", dar nu decide nimic. Ca să vezi ce greu este arbitrajul ! Întrebarea care îi chinuie pe brăneni este cine trebuie să adune pietrele și să pună în loc pămînt. Sînt tare curios să aflu cum se termină. În orice caz, cu fotbalul s-a terminat"...

În sfîrșit, ultima scrisoare :

„Scumpul meu prieten, în aceste clipe grele pentru noi ne rămîne unica consolare de a fi împărtășit unul altuia suferința. Vino pe la mine la toamnă să ne consolăm și cu o salată de roșii de pe terenul de sport din Otopeni. Poate jucăm și o miuță la șosea.

Am și eu cîteva amănunte : am aflat că C.A.P. a fost enigmatica Moiră care ne-a transformat încetul cu încetul terenul de sport în seră. Am mai aflat că trebuia să ne facă altul în loc, încă de anul trecut, conform unei decizii a Sfatului popular 30 Decembrie. Se zice că îl vom avea gata la anu'. Pînă atunci, scoatem la pensie cele 3 echipe de fotbal din „raion" și pe cea din „oraș II". Nu uita să-mi descrii epilogul disputei din Bran. E captivantă, pe cinstea mea ! La rîndul meu..." etc. etc.

...Și nu uitați să-mi trimiteți și mie ultimele scrisori.

AURELIAN BREBEANU